

zaPAU

Szkłanka

Setny numer „PAUzy Akademickiej” (100/2010) obfituje w kontrasty. Na pierwszej stronie Pani minister Barbara Kudrycka – wskazując dotychczasowe sukcesy – roztacza optymistyczną wizję rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego. Na drugiej stronie Pani rektor Katarzyna Chałasińska-Macukow, przewodnicząca KRASP, nie zostawia na tych projektach suchej nitki. Trzecia strona to też kontrast: Prezes PAU chwali osiągnięcia „PAUzy”, Pan Sekretarz generalny PAU widzi głównie braki. Na dalszych stronach – marzenia. Pani redaktor Magdalena Bajer marzy, aby „PAUza” promowała autorytety (też bym chciał...), Pan redaktor Andrzej Kobos śni o trzechsetnym numerze. A w środku – rzeczowy, niemal chłodny, opis pięknego dzieła Państwa Anny Dyaczyńskiej i Zbigniewa Hermana. I głos profesora Jerzego Janika, podnoszący to, co w PAU (a może w ogóle w nauce) najważniejsze: *kameralność* działania.

W ten właśnie, niezamierzony sposób, setny numer „PAUzy” streścił sytuację w polskiej nauce. Mamy entuzjastów, mamy krytyków, mamy marzycieli i mamy codzienną, trudną pracę, która jest – oczywiście – najważniejsza. I – jak w znanej anegdocie – optymiści twierdzą, że szklanka jest do połowy pełna, pesymiści – że do połowy pusta. Ale są też realiści, którzy wiedzą, że szklanka jest dwa razy ZA DUŻA.

Ze wstydem przyznaję, że coraz trudniej jest mi zorientować się w szczegółach rewolucji jaką przeżywa polska nauka i szkolnictwo wyższe. Jako starzec widzę oczywiście głównie zagrożenia – to naturalne. Ale ponieważ czuję się też do pewnego stopnia odpowiedzialny za stan obecny (bo był taki czas, gdy mogłem mieć jakiś wpływ na to co się dzieje), więc wolę ograniczyć się do tego, aby życzyć rewolucjonistom (czy reformatorom, jak kto woli) wszystkiego dobrego. Podejmują się przecież pracy Herkulesa, który – jak wiadomo – skończył nienajlepiej. Ale życzę też sukcesu krytykantom. Bo właśnie dzięki jednym i drugim perspektywy są nienajgorsze: widać, że odwagi reformatorom nie braknie, a mam nadzieję, że hamulcowi przeszkodzą w popełnieniu największych głupstw (bo że jakieś głupstwa zostaną, lub zostały już popełnione – to pewne).

Lecz tak naprawdę ważne jest tylko jedno: żeby rewolucja nie wyeliminowała z naszej nauki ludzi autentycznie wybitnych. Jest ich niewiele (inaczej być nie może), a często są zupełnie niesprawni, czy wręcz niezdarci w zabieganiu o administracyjny, medialny czy finansowy sukces (zarówno swój, jak i swojego otoczenia). Więc w sytuacji ostrej konkurencji mogą zostać zepchnięci na margines. A przecież bez nich nie ma mowy o prawdziwej nauce, cała ta zabawa właściwie traci sens i trzeba będzie przyznać rację Profesorowi Balcerowiczowi.

Czego nikomu nie życzę.

ABBA

Kraków, 10 stycznia 2011

Adam Korpak:
Chłonął literę po literze

PAUza Akademicka – www.pauza.krakow.pl – Tygodnik Polskiej Akademii Umiejętności i środowiska naukowego.

Rada Redakcyjna: Magdalena Bajer, Andrzej Białas, Aleksander Koj, Stanisław Rodziński, Adam Strzałkowski, Andrzej Szczeklik, Piotr Sztompka, Jerzy Vetulani, Jerzy Wyrozumski, Franciszek Ziejka.

Redakcja: Andrzej Kobos, Marian Nowy;

Anna Michalewicz – dyrektor administracyjny, Adam Korpak – grafika, Witold Brzoskowski – sekretarz redakcji, fotoskład.

Adres do korespondencji: Polska Akademia Umiejętności, 31–016 Kraków, ul. Sławkowska 17; e-mail: pauza@pau.krakow.pl

Oczekujemy na artykuły do 6 000 znaków (ze spacjami) i ilustracje w formacie JPEG o rozdzielczości 300 dpi. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów i korespondencji oraz zaopatrywania ich własnymi tytułami. Artykułów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Subskrypcja: bezpłatną elektroniczną prenumeratę PAUzy można zamówić wysyłając e-mail na adres: pauza@pau.krakow.pl